

[Einar Kjær.]

Tid, hvis Kasserne skal løse de Opgaver, som det var Meningen de skulde løse, dengang Arbejdsløshedsloven af 1932 blev gennemført. Jeg ser ikke rettere, end at det vilde være betydningsfuldt, om Kasserne kunde frigøre sig for nogle af de Krav, der stilles til dem om Understøttelse. Jeg nævnte ved første Behandling af disse Lovforslag, at det var min Opfattelse, at Kasserne vilde kunne frigøre sig for nogle af disse Krav, hvis man kunde lede nogle af de unge, der nu faar Understøttelse i Byerne, ud til Arbejdspladserne paa Landet.

Det er tillige min Opfattelse, at man vilde kunne opnaa noget, om end ikke saa meget, hvis der gennemførtes et nok saa sikkert virkende Kontrolsystem. Vi har i Udvalget spurgt, om Ministeren har gjort Erfaringer, der kunde begrunde ændrede Regler for Kontrollen, og Ministeren har svaret — altsaa i den Svarskrivelse, som man ikke har fundet Anledning til at optrykke — med at henvise til en Tale, han holdt i Efteraaret 1938. Jeg husker godt denne Tale, den var vist udmærket, der var bare den kedelige Fejl ved den, at den bragte ikke de paaklagede Forhold til Ophør; der har i alt Fald siden den Tid været en ikke ubetydelig Sag, der viser, at alt ikke alle Steder er, som det burde være, og at det ikke er usandsynligt, at der vilde kunne spares betragtelige Beløb for Kasserne ved en mere effektiv Kontrol.

Vi har altsaa i Udvalget set paa Kasserens Forhold og ud fra en Vurdering deraf taget Stilling til de foreliggende Lovforslags Enkeltheder. Af disse nævner jeg først den Skala, hvorefter Statstilskuddet til Kasserne beregnes. Efter denne faar alle Kasser, uafhængigt af, hvor høj Gennemsnitsindtægt Medlemmerne har, et vist Statstilskud. I Kasser med en Gennemsnitsindtægt for Medlemmerne paa 3 500 Kr. udgør det Tilskud, man faar, ca. 50 pCt. af Medlemskontingentet. Det falder saa jævnt nedefter og er ved en Gennemsnitsindtægt paa 4 100 Kr. 15 pCt. Derunder falder det ikke, ligegyldigt hvor højt Indtægten ligger.

Vi er standset ved dette Forhold og har spurgt os selv, om det kan være rimeligt, at et saadant Tilskud ydes, om ikke det rigtige vilde være, at Folk, der har saadanne ret høje Indtægter, selv betaler deres Forsikringer. Vi er kommet til den Opfattelse, at det maa det være, og vi er kommet til denne Opfattelse ikke mindst ved at se paa Forholdene i de Kasser, som vilde blive berørt af en Ophævelse af Statstil-

skuddet til Kasser, der har over 3 500 Kr. i Gennemsnitsindtægt pr. Medlem. Der er, saa vidt jeg kan se, 12 saadanne Kasser. Deres Medlemstal ligger omkring ved 60 000, og deres Formue er 25 Mill. Kr., d. v. s. rundt regnet 425 Kr. pr. Medlem. Kasser, der er saadan stillede, og hvis Medlemmers Gennemsnitsindtægt ligger saa højt, maa kunne klare sig uden Tilskud fra det offentlige, og det vilde være adskilligt mere fornuftigt, efter min Opfattelse, om man tog en Del af det Tilskud, disse Kasser faar, og dermed hjalp de langt svagere stillede Kasser. Tanker i den Retning har man imidlertid været ganske uimodtagelig for inden for Udvalgskomiteen, og vi har derfor fundet det ønskeligt at stille Ændringsforslag.

Det samme gælder i Spørgsmaalet om Prisregulering af Tilskudsskalaen. Jeg skal, idet jeg henholder mig til de Bemærkninger, jeg fremsatte herom ved første Behandling, sige, at vi finder denne Prisregulering ganske urimelig, og Udvalgets stædige Fastholden ved dette, i Forbindelse med dets Uvilje mod at optage en Forhandling om de før omtalte Ændringer i Tilskudssystemet, har medført, at vi for vort Vedkommende maa overlade Ansvar for de her foreslaaede Ændringer i Arbejdsløshedsloven til Udvalgskomiteen, og til det alene.

Hvad det andet Regeringsforslag angaar, saa sagde jeg ved første Behandling, at vi intet havde imod, at Prisregulerings-tidspunktet rykkedes frem fra April til December, hvis Kasserne selv kunde udrede Udgiften derved. Jeg sagde endvidere, at vi vilde overveje, om der skulde ydes visse daarligt stillede Kasser en Hjælp i den Anledning, men Forudsætningen for, at vi skulde gaa med til at yde en saadan Hjælp, var da naturligvis den, at der kun blev Tale om en Hjælp af rent midlertidig Karakter.

Af visse Udtalelser fra Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, her ved første Behandling, Udtalelser, som er blevet gentaget, bekræftet og forstærket i Udvalget, har jeg forstaaet, at med Midlertidigheden er det saa som saa. I Virkeligheden tænker man, hvis Forholdene ikke ændrer sig væsentligt, at fortsætte denne Lovgivning ud i en uvis Fremtid. For 4 Maaneder har man opgjort Udgiften til 5,2 Mill. Kr. Det bliver for et Aar 15,6 Mill. Kr. — det vil sige, det bliver vel nok noget mere, for, som det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen var inde paa forleden, der kommer jo nok flere med, fordi flere Kasser baade faar under 3 000 Kr. i Gennemsnitsindtægt og over 20 i Ledighedsprocent. Det skal i det hele taget nok vise